

Fiscaal Juridische Actualiteiten

Informatiebulletin over de eigen woning en inkomensvoorzieningen

Nummer 273 – maart 2026

Inhoud

Fiscaal Juridische Signalen

- Betaalbare basisverzekering voor zelfstandigen bij arbeidsongeschiktheid 1
- Evaluatie ouder-kindvrijstelling voor schenkbelasting 2

Vraag van de maand

- Verdeling lijfrente bij echtscheiding 3

Wetgeving en beleid

- Kamerbrief werkelijk rendement box 3 4

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

- Overzicht 4
- Afzien van pensioenverevening bij echtscheiding aangemerkt als schenking KG:063:2026:1 5

Jurisprudentie

- Geen lijfrentepremieaftrek want geen voortzetting door de BV 6
 - Afwikkeling levenslooptegoed 7
-

Fiscaal Juridische Signalen

Betalbare basisverzekering voor zelfstandigen bij arbeidsongeschiktheid

Het kabinet komt met een basisverzekering die zelfstandigen bij arbeidsongeschiktheid een minimuminkomen garandeert

[Nieuwsbericht basisverzekering zelfstandigen](#)

De bruto premie van de door het kabinet voorgestelde basisverzekering bedraagt volgens de huidige berekeningen 5,4% van de winst, met een maximum van € 171 bruto per maand. Zelfstandigen die zich privaat verzekeren of een bv hebben, vallen niet onder de basisverzekering. Zelfstandigen die van de basisverzekering gebruik maken zijn tot hun AOW verzekerd van een uitkering tot maximaal het minimumloon.

Als iemand arbeidsongeschikt raakt, geldt een wachttijd van 2 jaar voordat diegene een uitkering krijgt. In de eerste 2 jaar is het de eigen verantwoordelijkheid om inkomstenderving op te vangen, bijvoorbeeld met eigen spaargeld of de inkomsten van een partner.

Belang voor de praktijk

Driekwart van de zelfstandigen is nu niet verzekerd tegen arbeidsongeschiktheid. Veel van deze ondernemers vinden de premies te hoog of kunnen zich vanwege leeftijd of medische situatie helemaal niet verzekeren. Deze nieuwe basisverzekering verandert dat speelveld. Toch dient men zich te realiseren dat de wachttijd van twee jaar voordat een uitkering wordt toegekend betekent dat zelfstandigen zelf moeten zorgen voor financiële buffers of een aanvullende verzekering die het inkomensgat opvangt. Bovendien is de basisverzekering slechts een minimumvoorziening: ondernemers die meer dan het minimumloon nodig hebben, blijven aangewezen op aanvullende AOV-producten.

Evaluatie ouder-kindvrijstelling voor schenkbelasting

Staatssecretaris Eerenberg (Financiën) stuurt de Tweede Kamer de evaluatie van de jaarlijkse ouder-kindschenkervrijstelling.

Evaluatie jaarlijkse ouder-kindschenkervrijstelling

De evaluatie is uitgevoerd door het ministerie van Financiën in samenwerking met de Belastingdienst. En mede gebaseerd op de uitkomsten van een enquête waarin burgers is gevraagd naar hun schenkgedrag.

Uit de evaluatie blijkt dat de schenkvrijstelling (in het leven geroepen in 1917) haar oorspronkelijke doelen nog steeds haalt, maar dat de regeling nauwelijks doelmatig is. De hoogte van de ouder-kindvrijstelling is bovendien nooit goed onderbouwd en sluit minder aan bij de huidige samenleving. Het verschil met de vrijstelling voor andere verkrijgers is daardoor niet langer vanzelfsprekend. Het rapport adviseert om de hoogte van deze vrijstelling opnieuw te bekijken in samenhang met andere schenkvrijstellingen. Het kabinet weegt de uitkomsten en komt in het tweede kwartaal van 2026 met een reactie.

Vraag van de maand

Verdeling lijfrente bij echtscheiding

Vraag

Ik ben gehuwd in algehele gemeenschap van goederen. In het verleden heb ik, in aanvulling op de AOW en het pensioen dat ik bij mijn werkgever opbouw, een lijfrenteverzekering gesloten. Ik betaal hier jaarlijks premie voor. Die premie trek ik ook telkens af in mijn aangifte inkomstenbelasting. Mijn echtgenote en ik hebben besloten van echt te gaan scheiden. De huwelijksgoederengemeenschap zal verdeeld moeten worden. Wat zijn in dat kader de mogelijkheden voor de lijfrenteverzekering?

Antwoord

Volgens de hoofdregel van [art. 3.133 Wet IB 2001](#) is (gedeeltelijke) overdracht van de lijfrente aanspraak aan de partner niet toegestaan. Gebeurt dat toch, dan worden er negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen in rekening gebracht, dat wil zeggen de overgedragen aanspraak wordt in box 1 belast. Bovendien wordt er 20% revisierente berekend ([art. 30i AWR](#)).

Maar bij echtscheiding geldt er een uitzondering. In het kader van de verdeling van een huwelijksgoederengemeenschap bij echtscheiding kan een lijfrenteverzekering geheel of gedeeltelijk worden overgedragen aan de ex-echtgeno(o)t(e) zonder dat de Belastingdienst negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen in rekening brengt ([art. 3.134 lid 2 Wet IB 2001](#)). Je kunt hierbij denken aan:

- Overdracht van het verzekeringnemerschap;
- Het splitsen van de lijfrenteverzekering;
- Het (gedeeltelijk) overboeken van het lijfrentekapitaal naar een andere lijfrenteverzekering of lijfrenterekening; of
- Het op de polis aanwijzen van de ex-echtgenote tot onherroepelijk begunstigde voor het lijfrentekapitaal.

Dat er géén negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen – en revisierente – in rekening worden gebracht, wil niet zeggen dat er helemaal geen fiscale gevolgen zijn. Stel dat jij verzekeringnemer blijft en dat je ex-echtgenote op andere wijze – in geld of goederen – gecompenseerd wordt. Vanwege de bestaande huwelijksgoederengemeenschap is jouw ex-echtgenote voor de helft gerechtigd tot de waarde van het lijfrentekapitaal. Daar ziet zij van af, in ruil voor geld of goederen. Wat zij verkrijgt wordt bij haar belast als periodieke uitkering ([art. 3.102 lid 3 Wet IB 2001](#)). En hetzelfde bedrag is bij jou fiscaal aftrekbaar als persoonsgebonden aftrekpost ([art. 6.3 lid 1 onderdeel d Wet IB 2001](#)).

Doen jullie dit in het jaar van echtscheiding en kiezen jullie in dat jaar nog voor 'voljaarspartnerschap' voor de verdeling van gemeenschappelijke inkomsten ([art. 2.17 lid 7 Wet IB 2001](#)), dan kan de persoonsgebonden aftrekpost worden toegerekend aan je ex-echtgenote. In dat geval heeft jouw ex-echtgenote zowel de belastingheffing als de persoonsgebonden aftrekpost.

Maar ook dan hoeft er nog niet helemaal sprake te zijn van een fiscaal neutrale afwikkeling. Belastingheffing over de periodieke uitkering vindt in box 1 namelijk plaats tegen maximaal 49,50% terwijl een persoonsgebonden aftrekpost tegen maximaal 37,56% in box 1 in aanmerking wordt genomen. Bovendien is je ex-echtgenote mogelijk 4,85% bijdrage Zorgverzekeringswet verschuldigd over (een deel van) het bedrag dat als periodieke uitkering bij haar wordt belast.

Een fiscale neutrale verdeling valt eigenlijk maar op één manier te bereiken: de schaar erin! Ieder krijgt in dat geval een halve lijfrenteaanspraak. Als er nog een andere lijfrenteverzekering is met (ongeveer) dezelfde waarde zouden jullie er natuurlijk ook voor kunnen kiezen om de ene lijfrente aan de één toe te bedelen en de andere lijfrente aan de ander.

Wat hiervoor is gezegd over een lijfrenteverzekering geldt ook voor de lijfrenterekening of het lijfrentebeleggingsrecht. Aandachtspunt daarbij is dat een lijfrenterekening of lijfrentebeleggingsrecht geen begunstiging kent.

Praktische uitwerking bij Nationale-Nederlanden

Nationale-Nederlanden heeft lijfrenteverzekeringen en lijfrenterekeningen. Niet alles wat de fiscale wetgever aan mogelijkheden biedt wordt ook uitgevoerd. Daarom is het goed om de te maken afspraken in het echtscheidingsconvenant in lijn te brengen met de uitvoeringspraktijk. Voor lijfrenteverzekeringen bij Nationale-Nederlanden geldt dat op de polis een (gedeeltelijke) onherroepelijke begunstiging van de ex-echtgenoot voor het lijfrentekapitaal kan worden aangetekend. Voor lijfrenterekeningen bij Nationale-Nederlanden geldt dat het saldo op de rekening geheel of gedeeltelijk kan worden gestort op een (nieuw te openen) lijfrenterekening op naam van de ex-echtgenoot.

Let op!

Overdracht van lijfrentekapitaal kan in beginsel alleen plaatsvinden in het kader van de verdeling van een huwelijksgoederengemeenschap. Behoort de lijfrente niet tot de huwelijksgoederengemeenschap, of is er zelfs helemaal geen huwelijksgoederengemeenschap, dan valt er op dit punt ook niks over te dragen. Dat principe leidt uitzondering als er een gerechtelijk vonnis aan de beoogde verdeling ten grondslag ligt of wanneer de waarde van een lijfrente moet worden verrekend op grond van een contractueel verrekenbeding of een ander beding (zie [onderdeel 11.1 Lijfrenteverzamelbesluit 2025](#)). Ook voor samenwoners geldt nog een uitzondering. Deze is terug te vinden in [onderdeel 12 Lijfrenteverzamelbesluit 2025](#).

Voor meer informatie verwijzen wij verder graag nog naar het standpunt van de Kennisgroep Verzekeringsproducten en Assurantiebelasting van de Belastingdienst met nummer [KG:070:2025:1](#).

Wetgeving en beleid

Kamerbrief werkelijk rendement box 3

Staatssecretaris Eerenberg (Financiën) informeert de Tweede en Eerste Kamer over het wetsvoorstel Wet werkelijk rendement box 3.

[Brief Wet Werkelijk Rendement box 3, 6 maart 2026](#)

De staatssecretaris schetst hoe het kabinet de komende periode verder werkt aan de hervorming van box 3. De Wet werkelijk rendement box 3, die per 2028 moet ingaan, is door de Tweede Kamer aangenomen. Toch is het stelsel volgens het kabinet nog niet optimaal. Er is politieke en maatschappelijke onrust ontstaan over de effecten van de vermogensaanwasbelasting, vooral voor investeringen. Daarom onderzoekt het kabinet of het wetsvoorstel dat nu bij de Eerste Kamer ligt nog kan worden aangepast. Een van de opties is het invoeren van één jaar achterwaartse verliesverrekening vanaf 2029, zoals gevraagd in recente moties. De Belastingdienst beoordeelt momenteel de uitvoerbaarheid en ICT-impact. Mogelijke verbeteringen worden meegenomen in het Belastingplan 2027.

Parallel werkt het kabinet aan de gewenste overstap naar een vermogenswinstbelasting. Deze doorontwikkeling vraagt tijd vanwege wetgeving, uitvoeringscomplexiteit, gegevensuitwisseling en budgettaire effecten. Voor de zomer volgt een aparte brief met het tijdpad.

Belang voor de praktijk

Het kabinet zet door met invoering van het nieuwe box 3stelsel in 2028, maar staat open voor verbeteringen die uitvoerbaar en budgettair gedekt zijn. Tegelijk wordt gewerkt aan de overgang naar een vermogenswinstbelasting. De kern van het debat is de keuze tussen heffen bij realisatie (vermogenswinst) en jaarlijks heffen (vermogensaanwas). Bij vermogenswinstbelasting rekent de fiscus af op het moment van verkoop of overdracht, over de gerealiseerde winst ten opzichte van de kostprijs. Bij vermogensaanwasbelasting wordt ieder jaar belasting geheven over het werkelijke rendement, inclusief (on)gerealiseerde waardeinstijgingen; het huidige wetsvoorstel kiest hiervoor als hoofdlijn. De praktijk geeft duidelijker de voorkeur aan vermogenswinst. Dat voelt rechtvaardiger omdat belasting samenvalt met het cash-moment, voorkomt druk om te verkopen bij 'papieren' winsten en sluit aan bij de internationale beleving.

Ondanks de discussie ziet het kabinet geen ruimte om de invoering uit te stellen. Het huidige box 3-stelsel is juridisch en budgettair onhoudbaar (ongeveer € 2,4 miljard nadeel per jaar). Daarom werkt de overheid al aan implementatie voor 2028.

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

In deze rubriek maken wij melding van een aantal standpunten dat de Belastingdienst recent heeft gepubliceerd. Onze focus ligt daarbij vooral op de onderwerpen eigen woning, bank- en verzekeringsproducten en pensioen.

Overzicht

Datum	Kennisgroep	Omschrijving	Link
5-3-2026	Successiewet	Schenking, bij echtscheiding afzien van verevening pensioenrechten	KG:063:2026:1
10-2-2026	Internationaal Bel. Recht IB niet winst	Heffingsrecht Belgische pensioenbonus	KG:041:2026:1

Het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen (CAP) van de Belastingdienst heeft in de afgelopen de volgende standpunten gepubliceerd.

Datum	Omschrijving	Link
3-3-2026	ODV-uitkeringsrecht erfgenaam aanwenden voor een direct ingaande tijdelijke nabestaandenlijfrente, die uitkeert aan die erfgenaam zelf (aangepast)	V&A 20-008
3-3-2026	Vervreemden of omzetten aanspraak ODV bij echtscheiding (aangepast)	V&A 18-006
3-3-2026	Afwikkeling ODV bij onderdekking (aangepast)	V&A 17-009
3-3-2026	Handleiding ODV-aanspraken en overlijden (aangepast)	Handleiding
13-3-2026	Aanwenden pensioen in eigen beheer ter verkrijging van een lijfrenteproduct	V&A 26-001
13-3-2026	Tegenbewijsregeling revisierente bij belaste ODV-aanspraak	V&A 26-002
13-3-2025	Aanpassing mate van variatie hoogte van pensioenuitkeringen na ingangsdatum	V&A 26-003
17-3-2026	Overzicht u-rendementen en marktrenten	Overzicht

Deze rubriek is aangepast tot en met 30 maart 2026.

Afzien van pensioenverevening bij echtscheiding aangemerkt als schenking - KG:063:2026:1

De Kennisgroep Successiewet heeft in het standpunt [KG:063:2026:1](#) geoordeeld dat sprake is van een belaste schenking indien een echtgenoot bij echtscheiding uit vrijgevigheid afziet van zijn recht op pensioenverevening en daarvoor geen compensatie ontvangt. Volgens de kennisgroep zijn in dat geval alle vereisten voor een gift aanwezig:

- verarming bij de afstand doende echtgenoot;
- verrijking bij de andere echtgenoot;
- bevoordelingsbedoeling, omdat het afzien bewust geschiedt.

Het standpunt is van belang voor nieuwe en bestaande echtscheidingsconvenanten en voor situaties waarin wordt afgeweken van de 50/50 verevening volgens de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding (Wvps). In de vakliteratuur en de praktijk zijn kritische kanttekeningen geplaatst bij het ingenomen standpunt. Een aantal hiervan hebben we hierna opgenomen.

Civil- en vermogensrechtelijk

Het is de vraag of het afzien van pensioenverevening vanuit civielrechtelijk perspectief wel kan worden aangemerkt als het weggeven van een vermogensrecht. Pensioenrechten zijn geen zelfstandig handelbare rechten en zijn sterk afhankelijke van toekomstige, onzekere factoren. Bovendien zijn ze pas beschikbaar bij ingang van het pensioen. Afzien van verevening zou je civielrechtelijk kunnen kwalificeren als het niet verkrijgen van een aanspraak. Van actief overdragen is in deze visie geen sprake.

Bevoordelingsoogmerk

De kennisgroep veronderstelt zonder enige nuance dat er sprake is van vrijgevigheid. Historisch was de fiscale praktijk juist terughoudend met het belasten van scheidingsafspraken, tenzij duidelijk sprake was van een bewuste bevoordeling. In de praktijk zien we dat er in echtscheidingssituaties ook andere factoren een rol spelen bij de beslissing om af te zien van verevening zoals bijvoorbeeld onwetendheid over pensioen en praktische en pragmatische afspraken.

Praktische (on)uitvoerbaarheid

Hoe waardeer je een vereveningsrecht dat pas decennia later tot uitkering komt? Welke rente, sterftafel, indexatieveronderstellingen moeten worden gehanteerd? En wat als het pensioen uiteindelijk nooit tot uitkering komt? Vragen waar de kennisgroep geen antwoord op formuleert.

Belang voor de praktijk

Het door de Kennisgroep Successiewet ingenomen standpunt leidt tot een zeer ruime toepassing van het schenkingsbegrip en kent de nodige praktische gevolgen. Te denken valt aan onbedoelde schenkbelasting bij echtscheiding zonder dat partijen dat beogen, onzekerheid bij oude echtscheidingsconvenanten en een verzwaarde advies en waarschuwingsplicht voor fiscalisten, notarissen en pensioenadviseurs.

Vanuit een zuiver wetstechnische benadering bezien kunnen wij het kennisgroepstandpunt dat bij het (gedeeltelijk) afzien van pensioenverevening zonder compensatie sprake kan zijn van een belaste schenking volgen. Wij zijn echter van mening dat dit standpunt in de praktijk alleen reëel is als vaststaat dat sprake is van een bewuste bevoordelingsbedoeling. Bij ontbreken daarvan past terughoudendheid, mede gezien de verknochtheid en voorwaardelijke aard van pensioenrechten en de echtscheidingscontext. De Kennisgroep schuift hier een theoretisch juiste, maar praktisch onwerkbaar benadering naar voren.

Jurisprudentie

Geen lijfrentepremieaftrek want geen voortzetting door de BV

De lijfrentepremieaftrek is terecht geweigerd omdat de onderneming al is gestaakt voordat deze in de BV is voortgezet

[Rechtbank Gelderland 25 februari 2026, ECLI:NL:RBGEL:2026:1404](#)

Een man drijft een eenmanszaak gericht op het beheer van een assurantieportefeuille. Hij brengt zijn onderneming per 1 januari 2018 ruisend in een BV in, waarbij de waarde van de portefeuille wordt vastgesteld op € 195.000. Bij deze inbrengt bedingt hij een lijfrente bij zijn BV op grond van [art 3.129 Wet IB 2001](#). De Belastingdienst stemt in met deze waarde in een vooroverleg. Later blijkt uit een derden onderzoek dat de onderneming feitelijk in 2017 was gestaakt en niet in 2018 werd voortgezet in de BV. De BV voerde in 2018 geen activiteiten uit en nam de assurantieportefeuille niet als immaterieel actief op de balans. De inspecteur legt daarom een navorderingsaanslag IB/PVV 2017 op, waarbij de stakingswinst

wordt verhoogd en de aftrek van een lijfrentepremie van € 200.000 wordt gecorrigeerd naar nihil. De man is het hier niet mee eens. Hij stelt dat geen sprake is van een nieuw feit omdat in het vooroverleg al afspraken zijn gemaakt over de waardebepaling. Bovendien stelt hij dat sprake is van door de inspecteur opgewekt vertrouwen.

De rechtbank gaat hier niet in mee. Er is hier sprake van een nieuw feit dat navordering rechtvaardigt. Bovendien heeft de inspecteur geen vertrouwen gewekt dat de waarde van de onderneming definitief was vastgesteld; de akkoordverklaring in het vooroverleg was onder voorbehoud. Omdat de man zijn onderneming in 2017 heeft gestaakt en niet in 2018 heeft voortgezet in de BV, betekent de lijfrentepremieaftrek is niet toegestaan omdat de lijfrente niet als tegenprestatie voor de overdracht van de onderneming is bedongen.

Belang voor de praktijk

Voor zelfstandig ondernemers zijn er bijzondere mogelijkheden voor een lijfrentevoorziening. Eén van deze mogelijkheden is om stakingswinst om te zetten in een lijfrenteaanspraak. Dit wordt ook wel de regeling van de stakingslijfrente genoemd. Van deze faciliteit kan alleen gebruik gemaakt worden voor zover er winst wordt behaald bij of met het staken van (een gedeelte van) de onderneming. Tot de stakingswinst behoren onder andere:

- gerealiseerde stille reserves (= de verkoopwinst op de verschillende activa);
- gerealiseerde goodwill;
- door de staking vrijgevallen oudedagsreserve.

De stakingswinst is in beginsel regulier belast. De belastingheffing kan daarbij oplopen tot 49,5%. Wel kan er bij staking gebruik worden gemaakt van de zogenaamde stakingsaftrek van in beginsel € 3.630. Daarnaast kan gebruik worden gemaakt van de MKB-winstvrijstelling. Deze vrijstelling bedraagt 12,7% van de winst die is verminderd met de ondernemersaftrek.

Belastingheffing ineens kan (gedeeltelijk) voorkomen worden door de stakingswinst om te zetten in een lijfrente. De stakingslijfrente kan zijn vormgegeven als een (tijdelijke) oudedagslijfrente en/of een nabestaandenlijfrente. De stakingswinst kan worden afgestort op een 'gewone' lijfrenterekening, zoals de rekening [Aanvullende PensioenOpbouw \(APO\)](#) en/of de rekening [Aanvullende PensioenUitkering \(APU\)](#) van Nationale-Nederlanden. Ook is het mogelijk de stakingslijfrente te bedingen bij de eigen BV. Voorwaarde is dan wel dat de ondernemer zijn onderneming overdraagt aan die eigen BV ([art 3.126 lid 1a onder 2 Wet IB 2001](#)) en dat de lijfrente wordt bedongen als tegenprestatie voor die overdracht. Bovendien moet de BV de onderneming in dat geval voortzetten.

De hoogte van de aftrek is gemaximeerd en aan voorwaarden verbonden.

- *Er geldt een maximum van € 574.867 (2026) als de ondernemer bij staking maximaal 5 jaar jonger is dan de AOW gerechtigde leeftijd of voor minimaal 45% arbeidsongeschikt is en de lijfrente-uitkeringen binnen 6 maanden na staking ingaan.*
- *Er geldt een maximum van € 287.445 (2026) als de ondernemer bij staking maximaal 15 jaar jonger dan de AOW-gerechtigde leeftijd is of, indien hij jonger is, de lijfrentetermijnen direct ingaan.*
- *Er geldt een algemeen maximum van € 143.732 (2026)*

De bovengenoemde bedragen moeten worden verminderd met de aanspraken op grond van een pensioenregeling die de ondernemer als zelfstandig ondernemer heeft opgebouwd, Wet IOAZ, bedrijfsbeëindigingsstamrechten, de oudedagsreserve bij het begin van het kalenderjaar, de eerder gebruikte jaarruimte en reserveringsruimte en premies voor Brede Herwaardering-lijfrenten die op grond van de tweede tot en met vijfde tranche in aanmerking zijn genomen (1992-2000). Ook moet een eerder gebruikte omzetting van stakingswinst in mindering worden gebracht. De mogelijkheid tot aftrek geldt per ondernemer en niet per staking.

Het is mogelijk dat de ondernemer komt te overlijden. Ook bij overlijden is er sprake van staking (in fiscale zin). De nabestaanden van de ondernemer kunnen dan de stakingswinst omzetten in een direct ingaande stakingslijfrente onder de hiervoor beschreven voorwaarden. Aanvullend moet in de lijfrenteovereenkomst worden vermeld dat een beroep wordt gedaan op [art. 3.131 Wet IB 2001](#). Nationale-Nederlanden verzorgt dat met een addendum bij de overeenkomst.

Afwikkeling levenslooptegoed

Verzekeraar heeft terecht loonheffing ingehouden ter zake van de afwikkeling van belanghebbendes levensloopaanspraak per 1 november 2021.

[Hoge Raad 27 februari 2026, ECLI:NL:HR:2026:315](#)

Een man heeft levenslooptegoeden opgebouwd bij een verzekeraar van in totaal ongeveer € 70.000. Per 1 november 2021 houdt de verzekeraar loonheffing in over de op dat moment uitstaande aanspraak. Het restant netto bedrag keert de verzekeraar vervolgens op 6 februari 2023 aan de man uit. De man is het niet eens met de loonheffing. In geschil is of die terecht heeft plaatsgevonden.

Volgens [Hof Den Haag](#) eindigt het overgangsrecht voor levenslooptegoeden op 1 november 2021. Op dat moment moet de uitvoerder op de waarde van die tegoeden loonheffing inhouden. Dit volgt duidelijk uit de tekst van [art. 39d Wet LB 1964 \(tekst 2021\)](#). Het vervallen van het overgangsrecht is niet in strijd met het eigendomsrecht van [art. 1 EP EVRM](#). Het was voor belastingplichtigen al in 2012 voorzienbaar dat het regime in 2021 zou eindigen, en er is een ruim overgangsrecht geboden. Het hof heeft het hoger beroep van de man ongegrond verklaard. Het cassatieberoep verklaart de Hoge Raad zonder nadere motivering eveneens ongegrond.

Belang voor de praktijk

Het is evident dat uitvoerders volgens de wet loonheffing moeten inhouden en afdragen. Daar kun je het niet mee eens zijn, maar uit deze en andere uitspraken blijkt wel dat een gerechtelijke procedure het overgangsrecht voor levensloopregelingen niet kan verlengen.

Belastingheffing ineens kan een progressienadeel opleveren: de heffing ineens kan zwaarder uitvallen dan bij een gespreide afwikkeling het geval zou zijn geweest. Maar dat is nu juist een klacht die ter zake van de afwikkeling van levensloopregeling niet terecht is. Levensloopspvaarders hebben in 2013 en 2015 hun levenslooptegoed met een fiscaal douceurtje kunnen afwickelen. Bij opname ineens werd in die jaren namelijk een deel van de aanspraak maar voor 80% in de heffing betrokken. Maar het levenslooptegoed had in de aanloop naar de afrekening in 2021 ook gefaseerd opgenomen kunnen worden, om zo een mogelijk progressienadeel te voorkomen dan wel te beperken.

Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten

De Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten wordt verzorgd door Nationale-Nederlanden Bank en Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij.

Redactie

Gerda Lagarde – Ferd Beukers – Ruben Stam

Wilt u opgenomen worden op de verzendlijst of wenst u de nieuwsbrief niet meer te ontvangen? Stuur dan een e-mail naar fja@nn.nl.

Voor eventuele onjuistheden aanvaarden wij geen aansprakelijkheid.

© 2026 Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten - Nationale-Nederlanden